

Zevende Paaszondag
23 en 24 mei 2020

Zuster en broeder in het geloof,

In het eerste hoofdstuk van de Handelingen van de apostelen lezen we dat de apostelen, terugkeren naar de bovenzaal nadat Jezus ten hemel is opgenomen.

Ze zijn dan nog met elf want Judas is er niet meer bij.

Maria, de moeder van Jezus en zijn broers waren er wel bij.

Ze waren er samen met vrouwen, wie die vrouwen ook mogen zijn.

Ze worden niet bij naam genoemd, maar het is wel belangrijk dat ze vernoemd worden.

Dat betekent dat vrouwen voor hen belangrijk waren.

Toch niet evident in de Joodse cultuur.

Ook Maria, de moeder van Jezus, en zijn broers, zijn bij die groep mensen.

Buiten het samenzijn was het ook bijzonder, zo staat geschreven:

‘zij volhardden in het gebed’.

In het evangelie, op deze stille zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren, lezen we dat Jezus bad tot zijn Vader.

Bidden is dan ook een belangrijke act in onze christelijke beleving.

Toch is bidden voor velen best moeilijk. Zo mogen we een voorbeeld nemen aan de manier waarop Jezus bidt. Hij wil ons leiden en helpen in ons bidden.

Jezus spreekt God aan als ‘Abba’, Vader.

Vader zeggen tegen iemand doe je vanuit een bepaalde relatie en uit blijf van liefde.

Stel je voor dat kinderen en/of kleinkinderen hun vader/moeder of grootvader/grootmoeder aanspreken met de voornaam.

Dat zou raar overkomen.

Als ze pa(pa) of ma(ma) zeggen of opa en mammië, dan doen ze dat omdat ze je graag zien.

Jezus probeerde zijn hele leven lang de mensen aan te tonen dat ze geen schrik mochten hebben van God. Hij toonde dat God geen tiran was waarvoor ze onderdanig dienden te zijn. Telkens weer bracht Hij de boodschap dat God mensen liefheeft en blijft graag zien ook al loopt het nu en dan eens verkeerd.

Jezus drukte ons vooral op het hart dat God als een lieve Vader is, die Hem en ons bemint. In het christendom noemen wij God dan ook uitdrukkelijk “onze lieve Vader”, omdat Jezus het ons zo heeft geleerd.

Bidden tot God is een uitdrukking van vertrouwen maar ook van hoop.

Paus Franciscus zegt daarover:

‘Het gebed is de eerste kracht van de hoop.

Je bidt en de hoop groeit, gaat verder.

Ik zou zeggen dat het gebed de deur opent voor de hoop.

De hoop is aanwezig, maar door mijn gebed open ik de deur.’

De laatste maanden maken we extra veel beproevingen mee.

Mensen die bidden, weten dat de hoop sterker is dan de ontmoediging.

Zij geloven dat de liefde sterker is dan de dood.

Paus Franciscus zegt: 'Het gebed verlicht je, verlicht je ziel, verlicht je hart en verlicht je gelaat. Ook in de donkerste tijden, ook in tijden van de grootste pijn.'

Bidden is dan ook een uiting van je geloof in God.

Je bidt niet zomaar, maar je bidt tot God.

Bidden is te vergelijken met spreken:

men zegt tot God wat men hoopt, gelooft, verwacht...

Maar bidden draagt ook luisteren in zich.

Men probeert het stil te maken om God op het spoor te komen en Hem beter te leren kennen.

Door te bidden, komen gelovigen de bedoelingen van God met de mens op het spoor en voelt men beter aan wat God echt verwacht.

Als de mens God in zijn/haar leven toelaat, maakt dit een andere mens van hem/haar.

Bidden is nu eens luisteren, dan weer spreken of handelen.

Maar wees je er vooral van bewust en heel dankbaar dat alles van God komt.

Laten wij dan ook als christenen volharden in het gebed.

Amen.

We zeggen wel eens : zingen is tweemaal bidden.

Hierbij een link naar een Taizélied: https://youtu.be/hs6NN3lp_Go

Dit lied is gebaseerd op psalm 27 die ook in de weekendliturgie aan bod komt.

(voor het lied start zou er een stukje reclame kunnen zijn, sorry)

Eric De Rous, diaken